

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 14 «Оренда» [Електронний ресурс] : [Наказ від 28.07.2000 р. №181] / Міністерство фінансів України. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0487-00>.
2. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс] / [Кодекс від 16.01.2003 р. №435-IV] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
3. Про оренду державного і комунального майна [Електронний ресурс] : [Закон від 10.04.1992 р. №2269-ХІІ] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2269-12>.
4. Осадча Ю.М. Особливості обліку та оподаткування операцій з оренди нерухомості [Електронний ресурс] / Ю.М. Осадча // Облік і фінанси АПК. – 2005 – №2. – Режим доступу: <http://magazine.faaf.org.ua/osoblivosti-obliku-ta-opodatkuvannya-operacij-z-orendi-neruhomosti.html>.
5. Граковський Ю. Бухгалтерський облік операцій з оренди приміщень [Електронний ресурс] / Ю. Граковський // Вісник. – 2013. – 3 квітня. – №13(13). – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/8171>.
6. Помаза-Пономаренко А. Напрями вдосконалення державного регулювання земельно-орендних відносин в Україні [Електронний ресурс] / А. Помаза-Пономаренко // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2013. – Вип. 3. – С. 131-138. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/dums_2013_3_17.
7. Ткачук Г. О. Оренда майна цілісного майнового комплексу: проблеми бухгалтерського обліку [Електронний ресурс] / Г.О. Ткачук // Економіка харчової промисловості. – 2009. – № 3. – С. 41-43. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/echp_2009_3_12.

Гнедіна К.В., к.е.н., доцент,
Кошова В.О., магістрант гр. МОАп – 181

Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ СУБ'ЄКТА ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Важливою складовою системи організації бухгалтерського обліку суб'єктів державного сектору є облікова політика, яка містить внутрішні правила ведення обліку, визначені установою (організацією) у межах чинного нормативно-правового поля, яке регламентує ведення обліку суб'єктами державного сектору. Облікова політика відіграє важливу роль в організації обліку та складанні звітності установи, тому визначенню елементів облікової політики слід приділяти велику увагу. Дослідженню теоретичних та практичних аспектів облікової політики, у тому числі порядку її формування суб'єктами державного сектору, присвячені наукові праці широкого кола вітчизняних науковців, серед них: М.Т. Білуха, Т.В. Войтенко, С.Ф. Голов, О.О. Дорошенко, В.С. Лень, С.В. Свірко, В.В. Сопко, Н.М. Хорунжак, В.Є. Швець та багатьох інших. У той же час малодослідженими залишаються особливості формування облікової політики суб'єктами бухгалтерського обліку в державному секторі, що зумовлює необхідність та актуальність подальших досліджень у цій сфері.

Метою даного дослідження є розкриття особливостей формування облікової політики суб'єкта державного сектору.

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», облікова політика – «це сукупність принципів, методів і процедур, що їх використовує підприємство, організація, установа для складання та подання фінансової звітності» [1]. Дане трактування терміну «облікова політика» підкреслює, що облікова політика призначена для організації ведення фінансового обліку та складання фінансової звітності. Згідно із цим Законом підприємство самостійно визначає облікову політику (за погодженням з власником або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів) [1].

При формуванні облікової політики суб'єктами державного сектору («суб'єкти бухгалтерського обліку в державному секторі, зокрема розпорядники бюджетних коштів, Державне казначейство та державні цільові фонди» [2, п. І]) має бути врахована специфіка їх внутрішнього середовища, а також зовнішні чинники, які впливають на діяльність суб'єктів. Серед чинників, які слід брати до уваги при формуванні облікової політики, дослідники І.О. Кудіна та О.О. Гладчук виділяють такі: «рівень бюджету, з якого здійснюється фінансування організації (державний чи місцевий)», «рівень бюджетної установи як розпорядника коштів», «галузєва належність бюджетної установи», «кількість персоналу, що працює в установі», «обсяги діяльності бюджетної установи та, відповідно, споживання запасів», «обсяги та види діяльності», «ступінь автоматизації облікового процесу» [3, с. 271]. На нашу думку, при визначенні облікової політики суб'єкта державного сектору доцільно також враховувати організаційно-управлінську структуру установи, функції структурних підрозділів та характер взаємодії між ними, рівень кваліфікації працівників бухгалтерської служби та ін.

Науковці І.З. Адамова, М.С. Грінчук, Д.Г. Бринзила вказують, що при формуванні наказу про облікову політику бюджетної установи важливим є: «позначити вибрані методи оцінки та обліку, варіантність яких передбачено нормативними актами з бухгалтерського обліку; обумовити варіанти облікової політики, опис яких відсутній у нормативних документах та особливості застосування яких

підприємство затверджує, виходячи із специфіки умов діяльності (сфери діяльності; рівня розпорядника коштів; структури, обсягів типу фінансування; розміру установи тощо)» [4, с.303-304].

При розробці розпорядчого документа про облікову політику суб'єктам державного сектору слід керуватися положеннями «Методичних рекомендацій щодо облікової політики суб'єкта державного сектору», які затверджені наказом Міністерства фінансів України від 23.01.2015 № 11 [5].

Відповідно до розділу II «Формування облікової політики» цих Методичних рекомендацій у розпорядчому документі про облікову політику визначаються [5]:

- 1) одиниця аналітичного обліку запасів;
- 2) порядок аналітичного обліку запасів;
- 3) методи оцінки вибуття запасів;
- 4) періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів;
- 5) порядок обліку і розподілу транспортно-заготівельних витрат, застосування окремого субрахунку або аналітичного рахунку обліку транспортно-заготівельних витрат;
- 6) перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг);
- 7) строки корисного використання груп основних засобів;
- 8) строки корисного використання груп нематеріальних активів;
- 9) періодичність нарахування амортизації;
- 10) кореспонденція субрахунків бухгалтерського обліку.

Розпорядчий документ про облікову політику суб'єкта державного сектору нижчого рівня погоджується суб'єктом державного сектору вищого рівня, а для суб'єктів, які мають подвійну підпорядкованість, погодження здійснюється суб'єктом державного сектору вищого рівня, який затверджує кошторис [5, розділ I «Загальні положення»].

Облікова політика затверджується у формі внутрішнього документа – розпорядчого документа про облікову політику, який може мати такі назви, як «наказ про облікову політику», «положення про облікову політику» або бути складовою частиною «положення про організацію бухгалтерського обліку». На думку вчених В.С. Леня та В.А. Нехая «більш доцільним є розроблення і затвердження комплексного документа про політику бухгалтерського обліку» [6, с.300]. Автори пропонують формувати такий документ, як «політика бухгалтерського обліку», у якому будуть висвітлені «політика щодо організації бухгалтерського обліку; політика щодо фінансової звітності (облікова політика); політика щодо отримання даних управлінського обліку; політика щодо податків і зборів (податкових відносин) тощо» [6, с.300].

У розпорядчому документі про облікову політику висвітлюються такі методи ведення обліку, оцінювання, здійснення облікових процедур, щодо яких Національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі та іншими нормативно-правовими актами з бухгалтерського обліку в державному секторі передбачено альтернативні варіанти, у той час як розкриття моноваріантних методів обліку є недоцільним.

Відповідно до Н(П)СБОДС № 125 "Зміни облікових оцінок та виправлення помилок" облікова політика може змінюватися лише у таких випадках [7]:

- при зміні вимог положення (статуту);
- при зміні вимог органу, який затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі;
- коли зміни облікової політики забезпечать достовірне відображення подій або господарських операцій у фінансовій звітності суб'єкта державного сектору.

Зокрема, відповідно до р. «Зміни в обліковій політиці» Н(С)БОДС № 125 до змін в обліковій політиці належать: «перехід на застосування нового принципу бухгалтерського обліку» та «зміна підходу до визнання або вимірювання господарської операції чи події в межах одного принципу бухгалтерського обліку» [7].

Отже, облікова політика суб'єкта державного сектору має забезпечувати достовірне, повне та своєчасне відображення у бухгалтерському обліку усіх господарських операцій, які позначаються на результатах виконання кошторису та показниках фінансової звітності, а також виступає інструментом управління ефективністю функціонування системи бухгалтерського обліку та ефективністю діяльності суб'єкта державного сектора в цілому. Процес формування облікової політики суб'єкта державного сектора є багатоетапним та включає дослідження факторів впливу на діяльність установи, визначення об'єктів облікової політики та елементів у рамках кожного об'єкта з урахуванням вимог Н(С)БОДС та інших нормативно-правових актів з бухгалтерського обліку в державному секторі, погодження із суб'єктом державного сектору вищого рівня та затвердження облікової політики. Розпорядчий документ про облікову політику може бути самостійним документом або частиною іншого розпорядчого документа. Облікова політика застосовується суб'єктом державного сектору із року в рік, виходячи із принципу «послідовності», а зміни до неї вносяться лише у виключних випадках.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 40, ст.365). Редакція від 16.11.2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 "Подання фінансової звітності", затв. Наказом Міністерства фінансів України від 28.12.2009 № 1541. Редакція від 24.12.2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0095-11?lang=ru>
3. Кудіна І.О. Формування облікової політики бюджетних установ: організаційно-методичний аспект/І.О. Кудіна, О.О. Гладчук// Збірник наукових праць Державного економіко-технологічного університету транспорту. Сер.: Економіка і управління. - 2013. - Вип. 26. - С. 269 - 275.
4. Адамова І.З. Основні причини виникнення проблеми формування облікової політики бюджетних установ та методика її розв'язання/І.З. Адамова, М.С. Грінчук, Д.Г. Бринзила// Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. - 2009. - Вип. 1. - С. 300-305.
5. Методичні рекомендації щодо облікової політики суб'єкта державного сектору, затв. Наказом МФУ від 23.01.2015 р. № 11. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0011201-15>
6. Лень В.С. Політика бухгалтерського обліку в бюджетних установах: зміст та структура/В.С. Лень, В.А. Нехай//Вісник Чернівецького державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. – 2014. – №. 4. – С. 289-301.
7. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 125 "Зміни облікових оцінок та виправлення помилок",затв. Наказом Міністерства фінансів України від 24.12.2010 № 1629. Редакція від 01.01.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0090-11>

Hryshchenko E.N., student, group OA-171

Yusukhno S.I., senior teacher

Chernihiv National University of Technology (Chernihiv, Ukraine)

THE BEST ACCOUNTANTS: MEN OR WOMEN?

Record-keeping is a process of revelations, changes, registration and information transfers about the activity of an enterprise to external and internal users for making decisions [1]. Accounting arose many centuries ago when man purposefully began to record facts of his economic life. The first works about book-keeping were “The Book of the Art of Trade” by Benedetto Cotrugli, and “Summa de arithmetica, geometria. Proportioni et proportionalita” by Luca Pacioli [1].

As we can see, the first scientific articles were written by male representatives. However, as the statistics show, nowadays in Ukraine only 20% of accountants are men and 80% are women. The work of an accountant requires a lot of concentration and attention. Can both men and women be good professionals in this field? Equality is achieved when women and men enjoy the same rights and opportunities across all sectors of society, including economic participation and decision-making, and when the different behaviours, aspirations and needs of women and men are equally valued and favoured [4]. In this work I will try to discuss this topic as widely as possible and weigh all the chances of both women and men achieving success in the profession of accountant.

It is worth noting that scientific and technical progress is accompanied by the emergence of new professions. As a result, the labour market needs high-level professionals who can work with new and sophisticated technology.

Work with numbers is quite difficult and requires accuracy, concentration and responsibility. Women, by their nature, are very meticulous individuals which is why jobs with numbers may be exactly what they need.

However, a man and technique may be considered synonymous words that harmoniously complement each other and these phenomena are hard to exist separately [2].

Until recently, accounts, conduct of book-keeping, documentation of general level and documentation on the whole, were conducted on paper with the minimum use of electronic technology. All these jobs consisted of complicated and duration of calculations, and their systematization and differentiation according to certain criteria. This work was easier for women [2].

The latest inventions allow considerably faster and more effective ways to execute difficult calculations and to process a large amount of information electronically. This allows the economizing of time and hence permits less expensive operations.

Every day, more and more men are becoming involved in the sphere of record-keeping because jobs with these techniques require steel nerves, high professionalism and cold minds. The rationalism of the strong half of humanity regulates and manages a difficult system – a machine of economic calculations.

As a result, the number of males in this field has increased.

According to statistics, there is a tendency to reduce the female numbers among employees in the economic sphere. In the main, that is due to the computerization of this sphere of activity, insolvency and complication of the wonderful half of mankind in the coordinated work of the team “woman-techniques”.

On the other hand, it's possible to pay attention to the personal qualities of the male and female.